

Glimt fra årsmødet

den 29. - 30. maj 2017 i Thy

Af Karin Kryger

Mag.art. og sekretær for Foreningen for Kirkegårdskultur

Årsmødet fandt sted i de storslåede landskaber i Thy, hvor deltagerne blev indkvarteret på Hotel Hanstholm. Nogle af de tidligst ankomne deltagere fik lejlighed til en guidet tur på Hanstholmknuden med Gunhild og Jesper Nielsen som førere. Inden generalforsamlingen samledes medlemmerne vanen tro til en kop kaffe eller te og en hyggelig snak.

Efter generalforsamlingen var der foredrag om Nationalpark Thy, hvor skovrider Ditte Svendsen fortalte levende og engageret om projektet Nationalparken, dens formål og planlægning samt arbejdet med den realiserede Nationalpark.

Efter middagen fortalte museumsleder Jytte Nielsen, Museum Thy om kirker og kirkegårde i Thy. Herefter var der hyggeligt samvær.

Tirsdag den 30. maj 2017

Selskabet forlod hotellet og gik eller kørte til Hansted Kirke, hvor der var morgensang. Den lille tårnløse romanske kirke ligger på en bakke i skyggen af Hanstholm Fyr, hvorfra der er flot udsigt over landskabet. Kirken har flere fine granitarbejder. Kirkegården er traditionel med hække, men her, som så mange andre steder, er der græsarealer uden anlagte gravsteder.

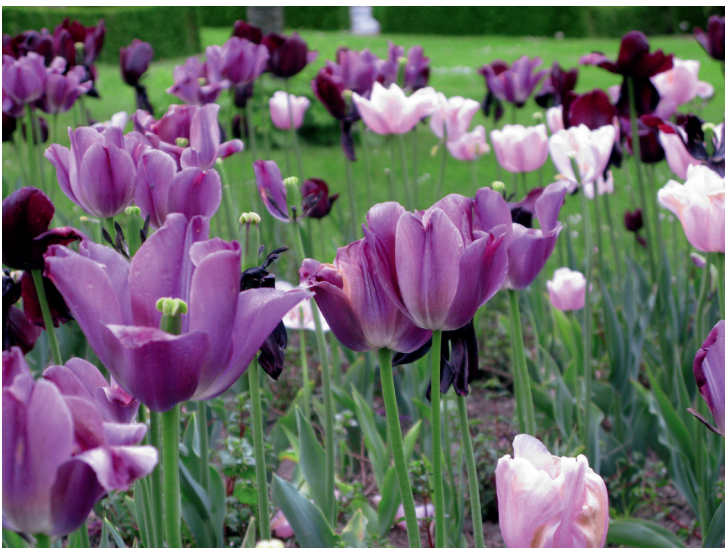
Herefter kørte selskabet til Thisted Vestre Kirkegård, der er en stor bykirkegård med mange forskellige anlæg. Kirkegården er anlagt i 1894, og året efter opførtes det historicistiske kapel. En del af kirkegården er nu under afvikling på trods af, at kirkegården i 2005 blev udvidet med en urnekirkegård. Man kunne således her se, hvorledes de skiftende tiders krav og behov præger kirkegårdens udvikling. Rododendronerne blomstrede vildt, og trods den tiltagende, til tider heftige regn var det en spændende vandring.

Årsmødedeltagere på
Gl. Vorupør Kirkegård.
Foto: Hans Mikkelsen 2017.

Hanstholm Kirkegård.
Foto: Hans Mikkelsen 2017.

Thisted Kirkegård. Foto:
Mette Fauerskov 2017.

Turen til Gl. Vorupør Kirkegård gik igennem det skønne Thy og Nationalparken. Kirkegården gik ud af brug i 1925, hvorefter begravelserne fandt sted på den nye kirkegård i Vorupør. Kirkegården og den i 1887 opførte kirke har siden 1925 befundet sig i en tornerosesøvn bag sine stendiger (se Jimmy Munk Larsen og Jytte Nielsens artikel i *Kirkegårdskultur* 2016-17 samt litteraturhenvisningerne der). Det var spændende at gå rundt i denne tidslomme (regnen var heldigvis ophørt) og studere indskrifter, gravsten og de karakteristiske indhegninger af gravsteder med strandsten lagt i mønstre.

”Den nye” Vorupør Kirkegård, som selskabet derefter besøgte, havde en ganske anden karakter. Kirkegården var indhegnet af en hvid mur og var præget af, at det barske klima ikke levner mange muligheder for beplantning. Grus og indhegninger af granitstolper med glas imellem dominerede kirkegården. Der blev også tid til at besøge kirken fra 1902.

”Vestervigs vartegn” granitkvader med fire masker, to mennesker og to løver/dæmoner, på Vestervigs Kirkes sydmur.
Foto: Karin Kryger 2017.

Frokosten på Stenbjerg Kro var en kulinarisk oplevelse af en

kaliber, selskabet sjældent bliver præsenteret for på årsmøderne. Der var mange specialiteter fra Nationalparken, og mange syntes måske nok, at en sådan frokost krævede noget mere tid.

Efter frokosten gik turen til Vestervig Kirkegård, der er berømt for liden Kirsten og prins Buris' grav. Kirken hævdes at være den største landsbykirke i Norden, hvilket skyldes, at kirken har en fortid som klosterkirke og bispesæde. Her var meget at se, mange romanske granitarbejder, og den store kirkegård havde, foruden den gamle kirkegård tæt på kirken, flere nyere udvidelser. Fra kirkegården omkring den gamle kirke var der kun få minutters gang til Sankt Thøgers Kirkegård, der lå der, hvor den omkring år 1500 nedrevne Sankt Thøgers Kirke har ligget, og hvis grundplan er markeret i græsset.

Så var årsmødet slut, og medlemmerne blev kørt til hhv. Struer og Hanstholm, hvor der blev taget afsked og ønsket på gensyn næste år.

Vestervig Sct. Thøger Kirkegård. Foto: Mette Fauerskov 2017.

